

Obiekty zabytkowe oraz walory turystyczne Powiatu Lipnowskiego

Gmina Bobrowniki:

Bobrowniki to wieś położona na prawym brzegu Wisły. Jej początki sięgają XIII w. W średniowieczu leżała przy handlowym trakcie wiodącym z Torunia na Ruś. Przejściowo stanowiła własność Krzyżaków, którzy nadali jej prawa miejskie, które utraciły w XIX w. Gmina Bobrowniki w czasach Królestwa Polskiego należała do powiatu lipnowskiego w guberni płockiej. Na początku 1870r. do gminy przyłączono pozbawione praw miejskich Bobrowniki. W 1976 roku gminę Bobrowniki zniesiono, a jej odtworzenie nastąpiło w 1982r.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchomości:

- Zespół kościoła parafialnego w Bobrownikach p.w. św. Anny obejmujący: kościół z 1787 r. wybudowany na miejscu wcześniejszego drewnianego, mur ogrodzeniowy z bramą, kostnicę, starodrzew;
- cmentarz parafialny z przełomu XIX/XX w. rzymsko- katolicki wraz z niektórymi nagrobkami w Bobrownikach;
- ruiny zamku z przełomu XIV/XV w. wybudowanego na polecenie Konrada von Jungingena wielkiego mistrza krzyżackiego w Bobrownikach,
- zespół parkowo- dworski w miejscowości Okrągła: park z początku XX w., dwór z ok. 1920r. przebudowany w latach 70-tych XX w., dawna rządcówka, spichlerz;
- nieczynny cmentarz ewangelicki z poł. XIX w. w miejscowości Stary Bógpomóż;

Poza rejestrem zabytków pozostają następujące obiekty i nieruchomości godne obejrzenia:

- cmentarz ewangelicki założony w XIX w. w Białych Błotach;
- murowany budynek sądu gminnego z 2 poł. XIX w. ok. 6 drewnianych budynków z XIX w. i murowany dom z końca XIX w. w Bobrownikach;
- dom drewniany z 2 ćw. XIX w, murowana kaplica ewangelicka i cmentarz w Gnojnie;
- Dom Tubera z końca XVIII w. w Miszku;
- dom drewniany z ok. 1840 r. w Polichnowie;
- drewniany Dom Uciekiniera z 1865r., gliniany dom z ok.1900r. w Rachcinie;
- kaplica ewangelicka i cmentarz w Starych Rybitwach;
- drewniane domy Olendrów z pierwszej ćwierci XIX w. w miejscowości Stary Bógpomóż;
- chałupy (jedna z XIX), przykłady domów kolonistów, tzw. Holendrów, którzy byli od XVII w. osadzani na terenach nadwiślańskich. Chałupy są drewniane, zbudowane na podmurowaniu z kamieni polnych, z dachami siodłowymi krytymi słomą w miejscowości Bógpomóż Nowy;

Gmina Chrostkowo:

Tereny gminy stanowią największe zgrupowanie unikatowych form polodowcowych zwanych drumlinami. Cechą charakterystyczną dla ukształtowania terenu gminy jest kompleks zwany strefa „pagórków chrostkowskich”, których wzniesienia sięgają ok. 50 metrów. Ten atrakcyjny krajobrazowo teren jest objęty ochroną jako zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Morena

Chrostkowska". Przez gminę Chrostkowo przepływa rzeka Ruziec. Jest to lewobrzeżny dopływ Drwęcy. Bierze początek w jeziorze Kopiec w miejscowości Żałe i ma 43 km długości. W średniowieczu rzeka była graniczną dla kasztelani Kikolskiej i Dobrzyńskiej.

Przez teren gminy przechodzi tzw. „Trakt napoleoński” łączący Chrostkowo z ziemią płocką. W roku 1865 na terenie gminy toczyły się walki powstańcze z siłami carskimi. Największa z nich odbyła się w Nietrzebie, gdzie obecnie znajduje się pomnik upamiętniający te wydarzenia oraz śmierć 12 młodych powstańców. Lata okupacji hitlerowskiej i martyrologii upamiętniają zbiorowe mogiły na cmentarzu parafialnym w Chrostkowie.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- Kościół parafialny drewniany p.w. św. Barbary z ok. 1654 r. w Chrostkowie. Obecnie znajdują się w nim polichromie wykonane przez znanego artystę Mikołaja Konczalskiego, który pochodzi z ziemi chrostkowskiej;
- Młyn wodny z 1850 r. w Nietrzebie;

Poza rejestrem zabytków pozostają następujące obiekty i nieruchomości godne obejrzenia:

- spichlerz podworski murowany z II poł. XIX w. w Nowej Wsi;
- spichlerz murowany z 1900r. w Głębocku;
- kaplica murowana z I poł. XIX i wiatrak paltrak z 1885 r. w Janiszewie;
- murowana plebania z 1920-25r. w Chrostkowie;
- cmentarz rzymskokatolicki z I poł. XIX w. w Chrostkowie.

Gmina Dobrzyń n. Wisłą

Początki Dobrzynia jako grodu sięgają XI w., została tam założona kasztelnia. W 1228r. Konrad Mazowiecki osadził w Dobrzyniu zakon rycerski Braci Dobrzyńców mających stanowić obronę przed Prusami. W XVI i XVII w. miasto przeżywa rozkwit, który kończy zniszczenie w czasie potopu szwedzkiego w 1656 i 1659r. Miasto nie odzyskało już swojej świetności i w XVIII i XIX w. następował jego dalszy upadek. Miasto posiadało aż osiem kościołów, z których przetrwał tylko kościół pofranciszkański.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- zespół dworski z drugiej połowy XIX w. obejmujący drewniany dwór z lat 1866-1868 i park w Bachorzewie;
- Zespół dworski w Chalinie z pierwszej połowy XIX w.: dwór, park, kuźnia, wozownia i rządówka wraz z terenem w granicach wyznaczonych w dokumentacji parkowej;
- Kościół klasztorny o.o. Franciszkanów pochodzący z XV w., wielokrotnie przebudowywany, obecnie kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Dobrzyniu n.W
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki w Dobrzyniu n. W z pierwszej połowy XIX w.;
- zespół dworski z pierwszej połowy XIX w. w Dyblinie obejmujący dwór, park, spichlerz i czworaki;
- drewniany kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Św. W Grochowsku;
- zespół dworski z końca XIX w. w Grochowsku obejmujący dwór, park i gorzelnię;

- park dworski z drugiej połowy XVIII w. w Kamienicy;
- zespół dworski w Krojczynie obejmujący: dwór z 1910r., park z przełomu XVIII/XIX w. i ogrodzenie;
- zespół dworski w Leniach Wielkich obejmujący: dwór z połowy XIX w., park z pierwszej połowy XIX w., drewnianą stodołę z pierwszej połowy XIX w.;
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki z drugiej połowy XIX w. wraz z otaczającym go murem z bramą w Mokowie;
- zespół dworski z początku XIX w. w Płomianach obejmujący: dwór, park, spichrz, czworak;

Gmina Kikół:

Miejscowość ta istnieje od XIII w. W średniowieczu istniał tam gród kasztelański. Prawa miejskie Kikół uzyskał w 1791 r. i pozostał miastem do 1867r.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- barokowa kaplica p.w. św. Piotra z 1778r. wybudowana z fundacji wojewody płockiego Ignacego Zboińskiego w Grodzieńcu, wewnątrz znajdują się barokowe ławy z XVIII w. oraz obraz św. Piotra i Pawła datowany na koniec XVIII w. Obecnie jest to kościół filialny ;
- założenie parkowo- dworskie w Hornówku z drugiej połowy XIX w., obejmujący: dwór park i bramę wjazdową ;
- kościół parafialny p.w. św. Wojciecha BM z lat 1904-1909 wraz z otaczającym murem, bramą, starodrzewem w Kikole;
- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki wraz z otaczającym murem ogrodzeniowym i bramą, kaplica, starodrzew w Kikole;
- zespół pałacowo-parkowy z 1790 r. w Kikole obejmujący: pałac, oficynę, park z aleją dojazdową. Pałac jest budowlą klasycystyczną. Został wzniesiony dla Ignacego Zboińskiego, wojewody płockiego. Elewacja posiada kolumnadę flankową oraz dwa ryzality. W pałacu znajduje się tzw. Sala Rycerska z klasycystyczną polichromią z przełomu XVIII/XIX w., obejmującą supraporty oraz fryz z gryfami, lirami i wazonami. W pałacu w 1825 r. koncertował Fryderyk Chopin;
- założenie pałacowo-parkowe w Lubinie z drugiej połowy XIX w.;
- założenie parkowo-dworskie z początku XIX w., w Niedźwiedziu, obejmujący dwór drewniano- murowany i park;
- neogotycki kościół parafialny p.w. Krzyża Św. z 1897r. w Suminie;
- zespół parkowo- dworski z folwarkiem w Suminie z pierwszej połowy XIX w.: dwór park oraz rządcówka, hydrofornia, czworak, chlewnia, spichrz, obora, gorzelnia i magazyn spirytusu;
- zespół kościoła parafialnego p.w. św. Anny i klasztoru oo. Karmelitów w Trutowie: kościół, klasztor, mur ogrodzeniowy z bramą, starodrzew. Barokowy kościół i klasztor wybudowane zostały w drugiej ćwierci XVIII w. z fundacji Jana Rętwickiego. Kościół ozdabia późnobarokowa polichromia z 1738r. Na uwagę zasługuje również ambona w kształcie łodzi, rokokowa z trzeciej ćwierci XVIII w. W klasztorze znajduje się m.in. rzeźba Chrystusa Frasobliwego z XVIII w.
- założenie parkowo- dworskie w Trutowie z przełomu XIX/XX w.: obejmujące: dwór i park;

- założenie parkowo- dworskie w Woli z początku XIX w.;

Gmina obfituje w liczne jeziora, największe Jezioro kikolskie usytuowane pomiędzy Kikolem a Suminem przy trasie krajowej nr 10 występują rzadkie formy rzeźby polodowcowej tzw. Drumliny Zbójeńskie – obszar chronionego krajobrazu. Obszar stanowi zespół pagórków o owalnych zarysach i zaokrąglonych opływowych kształtach sięgających do 2 km długości. Wydłużone pagórki układają się w kierunku zgodnym z dawnym ruchem lodowca. Pagórki są oddzielone od siebie wąskimi obniżeniami, w których występują oczka wodne lub jeziora. Drumliny Zbójeńskie są celem wielu badaczy z terenu całej polski.

Gmina Lipno:

Na terenie gminy znajdują się dwa rezerваты przyrody. Rezerwat „Stary Zagaj” oraz „Wąwóz Wąkole- szerzej opisane w dziale 8.”Ochrona środowiska”.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- drewniany kościół parafialny p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej z XVIII w. w Brzeźnie. Kościół posiada wystój barokowy m.in. ołtarz główny datowany na pierwszą połowę XVIII w. oraz zawieszony na belce tęczowej krucyfiks barokowy z przełomu XVIII/XIX w. ;
- nieczynny cmentarz ewangelicki z początku XX w. w Brzeźnie;
- nieczynny cmentarz ewangelicki z końca XIX w. w Elzanowie;
- zespół parkowo- dworski w Głodowie z końca XIX w: dwór i park;
- zespół parkowo- dworski w Jastrzębiu: dwór drewniano- murowany z połowy XIX w. i park z XIX w .
- barokowy kościół parafialny p.w. św. Jadwigi w Karnkowie. Obecny kształt uzyskał po przebudowie w drugiej połowie XVIII w. Kaplica południowa jest jednocześnie kryptą, miejscem pochówku rodziny Karnkowskich herbu Junosza, którzy byli właścicielami Karnkowa od XV w. do 1939 r. Najslawniejszym przedstawicielem rodu był Stanisław Karnkowski prymas Polski, doradca króla Stefana Batorego i Zygmunta III Wazy ;
- zespół parkowo- dworski w Karnkowie. Dwór został wzniesiony w latach 1808-1824 przez Franciszka Karnkowskiego w stylu klasycystycznym;
- drewniany kościół parafialny p.w. św. Mateusza w Ostrowitem, wybudowany w drugiej poł. XVIII w.,
- zespół pałacowo-parkowy w Wierzbicku: pałac wybudowany w latach 1880-90 dla Zielińskich i park z aleją wysadzaną jesionami;
- park dworski z drugiej połowy XIX w. w Złotopolu;

Miasto Lipno:

Lokacji miasta na prawie chełmińskim dokonano w 1349 r. Od XIV w. Lipno było miejscem sądów ziemskich i sejmików szlachty dobrzyńskiej. Okres rozkwitu przypadł na XVI i XVII w. w związku z rozwojem włókiennictwa. Wokół rynku dominuje zabudowa klasycystyczna z pierwszej połowy XIX w, w tym klasycystyczny ratusz wybudowany po 1831r. Do wybuchu II wojny Lipno zamieszkiwała ludność zróżnicowana pod względem etnicznym i religijnym, co znajduje odzwierciedlenie szczególnie w architekturze. W Lipnie znajduje się neogotycki kościół ewangelicko-augsburski z lat 1865-68, murowana cerkiew,

po przebudowie w latach 20 i 30 XX w. budynek przeznaczono na Dom Ludowy- obecnie mieści się w nim kino „Nawojka”, stara synagoga z XIX- obecnie na jej miejscu znajduje się apteka, nowa synagoga z pocz. XX w.- obecnie dom towarowy.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP przy ul. Piłsudskiego. Kościół zbudowany został w 1388 r. w stylu gotyckim. Zamknięty w XVIII w. otwarty ponownie w 1819 r. W XIX w. przebudowany, w skutek czego utracił cechy gotyckie, dobudowano też dwie kaplice: św. Barbary i św. Teresy. W kościele znajduje się ołtarz manierystyczny wykonany w pierwszej poł. XVIII w., a przeniesiony do kościoła ok. 1762 r. z klasztoru oo Bernardynów ze Skępego ;

- cmentarz parafialny rzymsko-katolicki wraz z murem ogrodzeniowym i bramą, kaplica, starodrzew. Na cmentarzu znajduje się neogotycka kaplica cmentarna z 1837 r. na miejscu rozebranego w 1819 r. kościoła p.w. św. Barbary. Na cmentarzu ciekawe architektonicznie liczne grobowce właścicieli okolicznych majątków, m.in. Antoniego Grabowskiego- „towarzysza broni Napoleona I „Dowódcy Baterii Artylerii byłych Wojsk Polskich, Kawalera Krzyżów i Medali z wyspy św. Heleny” ;

- cmentarz ewangelicki w Lipnie założony w 1804r.;

- Park Miejski im. G. Narutowicza z miejscem kultu- Wzgórzem św. Antoniego. Park założono w 1914 r., w parku znajduje się zabytkowa altanka drewniana z 1924r. oraz wzgórze z kapliczką św. Antoniego z 1910r. Jest to tzw. Góra św. Antoniego domniemane grodzisko średniowieczne, funkcjonujące w XIII-XIV w. tzw. „castum Lypa”.

- budynek poczty z oficyną przy ul. Kościuszki;

Lipno może również pochwalić się tym, iż jest miastem urodzenia m.in. Wincentego Rapackiego, Poli Negri (Apolonii Chałupiec) czy Leszka Balcerowicza. Tu do szkoły uczęszczał również Lech Wałęsa.

Gmina Skępe:

Miasto Skępe zostało lokowane w 1445 roku na prawie chełmińskim przez Mikołaja Kościeleckiego na podstawie wcześniejszej zgody króla Władysława Warneńczyka. To prywatne miasto Kościeleckich zaczęło rozwijać się ekonomicznie po sprowadzeniu do niego zakonu bernardynów w 1499r. W późniejszych latach miasto przeszło w ręce znanego i zasłużonego dla Ziemi Dobrzyńskiej rodu Zielińskich. Prawa miejskie Skępe utraciło w wyniku represji carskich po powstaniu styczniowym w 1867r.

Ziemia skępska obfituje w liczne atrakcje turystyczne. Sama miejscowość jest położona pomiędzy trzema jeziorami: Wielkim, Małym i Świętym, otoczona lasami. Na przesmyku pomiędzy jeziorami: Wielkie Skępskie i Małe Skępskie usytuowane jest grodzisko nizinne pierścieniowe, znane w literaturze specjalistycznej od XIX w. zwane Okopem, posiada kształt owalu- gród w tym miejscu funkcjonował w okresie XI-XIII w.

Na terenie gminy usytuowane są dwa rezerваты przyrody: „Przełom Mieni” i „Torfowisko Mieleńskie”- szerszy opis w dziale 8. „Ochrona środowiska”.

Do ciekawostek krajoznawczych należą też znajdujące się na terenie Leśnictwa Głębocek dęby-pomniki przyrody żywej, leśne pole biwakowe czy zagroda dla dzików. Przez lasy tego Leśnictwa prowadzi ścieżka przyrodniczo- leśna „Głębocek”.

Na terenie Skępego i okolic utworzono Obszar Chronionego Krajobrazu „Jeziora Skępskie” o łącznej powierzchni 10 405 ha. Jest to jedyny obszar chronionego krajobrazu w całości położony na terenie powiatu lipnowskiego.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- nieczynny cmentarz ewangelicki z pocz. XX w. w Boguchwale;
- kapliczka NMP w Skępem ul. Dobrzyńska;
- założenie klasztorne oo Bernardynów w Skępem- Wymyślinie z 1498r: kościół klasztorny, obecnie parafialny p.w. Zwiastowania NMP, klasztor i otoczenie założenia. Kościół przyklasztorny zbudowano w latach 1508-15010,w XVII i XVIII w świątynia została przebudowana w stylu barokowym. Wystrój jest barokowy. Na uwagę zasługuje chór muzyczny z 1746r., żelazna kuta krata z XVII w, a w szczególności ołtarz główny z rzeźbą Matki Boskiej Skępskiej z XV w. słynącej z cudów w kraju i za granicą zwaną Panią Mazowsza i Kujaw. Klasztor pochodzi z tego samego okresu co kościół. W przedsionku pomiędzy wieżą a klasztorem ciekawy kominek narożny, barokowy z XVIII w. w przejściu okna żelazne, okute XVII w. wiecznymi kratami. Od strony północnej tzw. dziedziniec odpustowy w całości otoczony krużgankami. Na dziedzińcu wznosi się kapica św. Barbary- kaplica grobowa rodziny Zielińskich ;
- zajazd „Pod Kasztanami” z początku XIX w. złożony z 4 budynków przy ul. Klasztornej w Skępem- Wymyślinie, obecnie budynek mieszkalny;
- zespół parkowo-dworski w Wiosce z pierwszej połowy XIX w.: dwór(zachowany częściowo), park, dom ogrodzony z magazynem;
- folwark w Wiosce: obora, stajnia, gorzelnia, rządówka, spirytusownia, chlewnia, dwa budynki mieszkalne, ogrodzenie zespołu;
- młyn wodny z końca XIX w. w Żuchowie;

Gmina Tłuchowo:

Za panowania księcia Kazimierza syna Konrada mazowieckiego, który otrzymał Kujawy zaistniała w historii nazwa miejscowości - Tłuchowo. Nadał on bowiem w roku 1252 Tłuchowo Piotrowi - synowi Świętosława, pierwszemu właścicielowi tych ziem, co zostało potwierdzone przez późniejszych władców.Po śmierci Kazimierza w roku 1267 Tłuchowo wraz z całą Ziemią Dobrzyńską przejął jego syn Siemowit.

Syn Siemowita - Władysław, w obliczu ciągłego zagrożenia ze strony Krzyżaków, oddał Ziemię Dobrzyńską w zamian za Ziemię Łęczycką, Władysławowi Łokietkowi. Kazimierz Wielki po roku 1343 odzyskał te tereny i zapisał je swemu wnukowi Każkowi Szczecińskiemu. Po jego śmierci, w roku 1373 Ziemię Dobrzyńską przejął w lenno Władysław Opolczyk, którego kanclerzem był Mikołaj z Tłuchowa. Mieszkańcy Tłuchowa i okolic brali aktywny udział w ówczesnym życiu społeczno - politycznym. Piotr z Tłuchowa z rodu Cholewów oraz Jan Kłobukowski z Kłobukowa z rodu Kuczabów, brali udział w roku 1434 w obiorze Władysława Jagiellończyka na króla Polski.

W roku 1656 podczas "potopu" Szwedzi zdobyli zamek w Dobrzyniu, złupili miasto, a ludność wymordowali. Spustoszyli wówczas wiele posiadłości w okolicach Tłuchowa, Turzy Wilczej, Trzcianki.

Tłuchowo w roku w 1825 r. było już dużą wsią - liczyła 50 dymów i zamieszkiwało ją około 500 mieszkańców. Było ośrodkiem życia społecznego i kulturalnego gminy. W okolicach Tłuchowa dość żywy przebieg miało powstanie styczniowe roku 1863. Przez Tłuchowo, lub w jego pobliżu, przebiegały trasy przemarszów z Lipna do Płocka, które były ważnymi ośrodkami powstańczymi. W Tłuchowie obok kościoła znajduje się pomnik - mogiła powstańców poległych w potyczce z wojskami rosyjskimi w Kozirogu-Łęgu. W Mysłakówku przebywał i stąd 20 kwietnia 1863 r. wyruszył na ostatnią przed swym aresztowaniem akcją powstańczy dowódca okręgu płockiego - gen. Zygmunt Padlewski. Po powstaniu wielu mieszkańców okolicznych miejscowości skazano na zesłanie.

W czasie I wojny światowej duża grupa młodych mężczyzn z Tłuchowa i okolic była członkami POW. Przez cały okres wojny, w pobliskiej Turzy Małej istniała tajna szkoła oficerska POW, której kierownikiem był nauczyciel Jan Gniazdowski. W 1917 r. powstała również w Tłuchowie tajna organizacja kobieca POW, której zadaniem była pomoc dla POW oraz agitacja przeciwko zaciągowi Polaków do wojska niemieckiego. 11 listopada 1918 roku po okresie długoletniej niewoli Polska odzyskała niepodległość. Tworzeniu się nowych polskich władz powiatowych w Lipnie przewodniczył Hipolit Dunin Wąsowicz z Jasienia.

W sierpniu 1920 mieszkańcy gminy Tłuchowo i okolic, przeżywali niepokój w związku z przemarszem wojsk radzieckich, a następnie ich odwrotem po bitwie pod Włocławkiem.

Tragicznie w dziejach gminy zapisały się lata okupacji hitlerowskiej 1939-1945. Represje i prześladowania dotknęły większość rodzin. 87 mieszkańców gminy straciło życie. Zginęli na frontach, zostali zamordowani w obozach, zostali rozstrzelani. Najwięcej ofiar w czasie okupacji poniosła wieś Źródła, gdzie Niemcy rozstrzelali 20 mieszkańców.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- drewniana stodoła z przełomu XVIII/XIX w przy ul. 3-go Maja w Tłuchowie;

Innymi obiektami wartymi uwagi są m.in. świetnie zachowany młyn wodny w Tłuchówku, czy neogotycki kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP wzniesiony w latach 1886-88 zaprojektowany przez Ludwika Gosławskiego.

Gmina Wielgie:

Gmina ma typowo rolniczy charakter. W gminie Wielgie istnieje Zespół przyrodniczo-krajobrazowy – „Jezioro Piaseczyńskie”, utworzony 7 lipca 1993r. W skład zespołu wchodzi: Jezioro Orłowskie- 97,8 ha; Jezioro Czarne- 10,1 ha; grunty wsi Piaseczno – 97,0 ha; grunty wsi Orłowo – 76 ha; grunty wsi Teodorowo – 58,7 ha; grunty wsi Czerskie Rumunki – 13,5 ha. Ogółem powierzchnia zespołu wynosi 353,1 ha. Ochroną objęto wody jezior Orłowskiego (Piaseczno) oraz Czarnego wraz z ich otoczeniem. Z jeziora Piaseczno wypływa rzeka Chełmiczanka, która przepływa przez jeziora Ostrowite i Chełmica, skąd kieruje się ku Wiśle. Całkowita długość rzeki wynosi 29 km.

Do rejestru zabytków prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w drodze decyzji zostały wpisane następujące zabytki nieruchome:

- kościół parafialny p.w. św. Michała Archanioła z 1793r. w Czarnem;

- zespół parkowo- dworski w Nowej Wsi: dwór drewniany z 1848r., park z przełomu XIX/XX w., spichlerz z pierwszej połowy XIX w.;
- kościół parafialny p.w. św. Wawrzyńca z połowy XVIII w. w Wielgiem;
- zespół dworski w Wielgiem z przełomu XIX/XX w.;
- zespół dworsko- parkowy w Witkowie z drugiej połowy XIX w.: dwór, park, teren dawnych sadów i część podwórza gospodarczego oraz działki 276,421/1,420 i część działki 422;
- zespół dworsko-parkowy w Wylazłowie: dwór z ok.1930 r., park z 1900r., budynek mieszkalny;
- kościół parafialny p.w. Nawiedzenia NMP w Zadusznikach z lat 1873-1875;
- zespół parkowo- dworski w Zadusznikach: dwór i park.